

Македонското дѣло и ведно съ Дан. Крапчевъ издава (1907 год.) в-къ »Илинденъ«, който излиза около една година, спира и по-късно следъ 3 години бива замѣстенъ отъ в-къ »Вардаръ«, на когото Яворовъ е също сътрудникъ. Същата (1908 год.) излиза и »Хайдушки купнения« — спомени отъ четничеството му въ Македония презъ 1902—903 год. Три години по-късно (1911) той издаде първия си драматиченъ опитъ, »Въ политѣ на Витоша«, играна продължително време съ голѣмъ успѣхъ въ Народния театръ, а на следната година (1912) втората си пиеса »Когато грѣмъ удари, какъ ехото заглѣхва«, играна също съ голѣмъ успѣхъ въ Народния театръ.

Въ тоя периодъ на работа той сътрудничи още и на много литер. списания, като на сп. »Мисль« е редовенъ сътрудникъ и известно време редакторъ ведно съ Д-ръ Кръстевъ. Заемалъ е последователно мѣстото на драматургъ и артистиченъ секретаръ въ Народния театръ. Известно време бива задграниченъ представителъ на Вътрешната Македонска Революционна Организация и въ последнитѣ години работи въ Макед. Организация ведно съ Тодоръ Александровъ, който следъ Гоце му е най-близкия другаръ. Тамъ той е билъ много цененъ и отъ запазенитѣ писма се вижда, че му е искано мнението при разрешението почти на всички въпроси.

Въ надвечерието на Балканската война, следъ като се вѣнчава съ Лора, заминава за Македония (1 октомври 1912) като войвода на чета, взема живо участие въ подпомагане на българскитѣ войски при навлизането имъ въ Македония, достига до гр. Кавала и тамъ по заповѣдъ отъ главното командуване на нашитѣ войски разпуска четата си и се връща обратно въ България. Тукъ започва, чрезъ статии въ чуждитѣ вестници, защитата каузата на Македония, която съюзницитѣ, следъ победата желаятъ да подѣлятъ на кѣсове и когато плановѣтѣ имъ се осъществяватъ, това ново нещастие за Македония го сломява и съкрушава.